

RUDAR

GLASILO KOLEKTIVA RUDARSKO-ELEKTROENERGETSKEGA KOMBINATA
FRANC LESKOŠEK-LUKA, TITOVO VELENJE

LETO XXIV

ČETRTEK, 26. APRIL 1990

ŠTEVILKA 2

Sacha SCHNEIDER: Suženstvo

Prazniki, prazniki...

Praznik - dan, ko se navadno ne dela, posvečen kakemu pomembnemu dogodku ali spominu nanj.

Takšen je natančen opis pojma praznik, ki ga najdemo v Slovarju slovenskega knjižnega jezika na strani 974 v III. knjigi.

Veliko jih imamo, teh naših praznikov - državne, republiške, občinske in krajevne, novoletne, osebne, kulturne. Zadnja leta (skoraj) vsi praznujemo tudi božič in veliko noč.

In tudi jutri bomo imeli praznik in čez tri dni še enega:

27. april in 1. maj - dan ustanovitve Osvobodilne fronte slovenskega naroda in dan solidarnosti proletariata, mednarodni praznik dela.

Oba ta dneva sta - če se sklicujemo na navedeni pojmovni opis - praznika, saj ta dva dni ne delamo in oba sta posvečena spominu na pomembna dogodka v (pol)pretekli zgodovini.

27. aprila 1941 je na ustanovnem sestanku OF nanovo oblikovano vodstvo slovenskega naroda razglasilo vsenarodni boj, boj za svobodo. In 1. maja 1886 je približno 40 000 delavcev v ameriškem Chicagu zaradi nemogočih delovnih razmer stavkalo, zato pa je prišlo do oboroženega napada nanje.

Oba praznika, čeprav ne časovno ne krajevno nista v povezavi, imata vendarle eno - in to zelo pomembno - stično točko.

Pri obeh namreč gre za pravico do nečesa, za pravico do tistega, kar je v skladu s človekovimi, družbenimi predstavami, pravili o (moralnih) vrednotah.

O pravicah - človekovih pravicah - je bilo že veliko napisanega, še več povedanega.

O njih je govoril tudi prof. dr. Ljubo Bavcon (kot predsednik sveta za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki ga je ustanovila republiška konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije oktobra leta 1988) na seji republiške konference Socialistične zveze Slovenije, ko je poročal o delu sveta, čigar predsednik je.

Med drugim je v tem poročilu dejal, da so človekove pravice osrednje vprašanje vsake družbe in da je celotna družbena zgradba odvisna ravno od tega vprašanja; da če to vprašanje ni pravilno rešeno, se družbena zgradba sesuje.

V družbeni ureditvi, kakršna se nam obeta v prihodnje, lahko pričakujemo razmah večstrankarskega sistema in lastninskega pluralizma; to je lastninske raznovrstnosti.

Naprej na drugi strani!

NADALJNJA VSEBINA

(STRANI 2 - 3) Praznovanje 1. maja letos pri nas - Nekaj pesmi Josipa Bačiča - Z zadnje, 8. redne seje delavskega sveta našega kombinata - Portret • (STRANI 4 - 5) Z volitev v OZD našega kombinata v ZZZD občinske in ZZZD republiške skupščine - Izid volitev na območju občin Žalec, Velenje in Mozirje v ZZZD skupščine Slovenije • (STRANI 5 - 7) Odšli so v pokoj - Kultura, šport, rekreacija in še kaj • (STRAN 8) Prvomajska nagradna križanka

Vse politične stranke na Slovenskem imajo v svojih programih tudi gesla o človekovih pravicah in njihovem varstvu.

Ljubo Bavcon trdi, da bo tista politična stranka ali zveza, koalicija strank, ki bo po teh prvih poveljih svobodnih, večstrankarskih, demokratičnih itd. volitvah prevzela krmilo Slovenije v svoje roke, postavljena na hudo preizkušnjo prav na torišču človekovih pravic.

Drži, da je v predvolilnem boju vsaka od strank v svojem programu na zelo vidno mesto zapisala geslo o človekovih pravicah. A gesla so eno, uresničevanje razglašene v vsakdanjem življenju pa drugo. In kaj kmalu se bomo lahko neizogibno prepričali, kateri od strank je resnično šlo za človekove pravice in njihovo varstvo in za katero so bile zgolj gesla in sredstvo v boju za oblast.

In še na tole je opozoril dr. Bavcon ob tem, ko je dejal, da človekove pravice in demokracija nista ista stvar:

"Demokracija je le možnost in naravni zaveznik človekovih pravic, tako kot je totalitarizem njihov naravni sovražnik.

In še na tole moram opozoriti!

Nekdo je že pred leti po obisku v Jugoslaviji zapisal, da še ni videl države, v kateri je toliko svobode in tako malo demokracije.

Praznovanje 1. maja letos pri nas

V ponedeljek, 30. aprila, bo od 17. do 24. ure v središču Titovega Velenja vrsta kulturno-zabavnih prireditev, popestrenih s ponudbo storitev v gostinskih lokalih.

Praznovanje 1. maja

Ob 6. uri se bodo kot vsako leto 1. maja - letos pa še posebej, ker praznujemo 100-letnico mednarodnega praznika dela 1. maja - po vsej Šaleški dolini razlegli strelji v počastitev praznika in budnica domačih godbenikov.

Od 8. ure do 10.30 pa se bomo lahko Šoštanjčani in Velenjčani z avtobusi APS odpeljali do Volka v Plešivcu, od tam pa se (slabotnejši za hojo navkreber s kombibusom, vsi drugi pa peš) podali proti Graški gori na tradicionalno prvomajsko tovariško srečanje (s proslavo ob 11. uri, trmskim pohodom na Grmado, pogostitvijo z golažem in zabavo s plesom do noči).

Avtobusi, ki bodo vozili v Plešivec, se bodo v Titovem Velenju ustavljali vsakih petnajst minut na avtobusnih postajališčih našega kombinata, v Šoštanju pa vsako uro (prvič ob 8.30) na avtobusni postaji. Popoldne, s tovariškega srečanja, pa bodo od Volka v Plešivcu začeli voziti ob 16. uri - ali če se bo vreme skazilo - že kmalu po proslavi v okviru srečanja.

Če bo 30. aprila zvečer in potem še 1. maja slabo, deževno vreme, bo vse to praznovanje odpadlo. Upajmo pa, da nam vreme ne bo ponagajalo.

Prijetno praznovanje vam želi velenjski občinski sindikalni svet!

Srečno!

Če nam vreme ne bo ponagajalo, se 1. maja snidemo na Graški gori!

Tudi izenačevanje svobode in demokracije je torej nevarna zabloda.

In na koncu, a nikakor ne nazadnje, demokracija je zelo krhka in fanljiva družbena ureditev."

V tem neusmiljenem času porajanja raznovrstnosti lastninskih oblik, tržnega gospodarstva in njegovih zakonitosti, boja vsakogar za boljše košček kruha, svojo lastno eksistenco in lepši prostor pod soncem v tej naši deželi na "sončni strani Alp" bodo nujno morale dobiti večji pomen tudi človekove socialne, ekonomske in kulturne pravice.

"Te pravice so realsocialistični sistemi do nedavnega poudarjali predvsem zato, da so s tem propagandnim geslom spodbijali uveljavitev klasičnih in temeljnih človekovih pravic in njihove pravne varnosti," je še dejal Ljubo Bavcon in svoje razmišljanje sklenil z ugotovitvijo, da bo treba tudi pri nas zagotoviti tisti minimum pravic na socialnem, ekonomskem in kulturnem področju, ki je delavcem zagotovljen z mednarodnim paktom o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah, in da se pod ta minimum pravic ne bomo mogli in smeli spuščati.

In ko se bomo v blaženem brezdelju (kakor za koga, seveda) težko pričakovanih praznikov spominjali takšnih in drugačnih pomembnih dogodkov, skušajmo pomisliti še na to, da je v tem, za nas predloženem času marsikaj odvisno od nas samih.

Težave in probleme se bomo morali naučiti reševati tako, da bomo znali najprej pomesti pred svojim pragom in šele potem kazati s prstom drugam; da bomo ubirali razumno pot med našo lastno dvojno moralo, solidarnostjo in pomembnostjo nekega problema; da bomo pri postavljanju in uveljavljanju zahtev dosledni, srčni, pogumni.

Le duhovno bogat posameznik v varni družbi blagostanja, ki mu bo omogočala vsestransko ustvarjalnost in sproščeno duhovnost, se bo lahko zavzel za kulturne medsebojne odnose v procesu dela in ustvarjanja ter kulturnost v hierarhiji odločanja in upravljanja, za kulturni način in poštene vsebine medsebojnega obveščanja ter komuniciranja znotraj podjetja in navzven, za razvijanje posameznikove in kolektivne pripadnosti skupnemu delu in tudi za pravico do prijaznega in estetskega delovnega okolja, kakovostne proizvode, dobre storitve in ugled podjetja. /- th -/

Josip Bačič

ONI

Srečen sem, da imam...
Zadovoljen, da imam.
Srečen sem bil, ker sem imel.
Imel, imel...

RUDAR - INFORMATOR, glasilo delavcev REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje

Za izdajanje glasila skrbi uredniški odbor. Odbor sestavljata:

- a) delegacija samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij: Martin Geršak (RLV - j. mehanizacija) - namestnik Igor Jevšovar (RLV - j. Preloge), Teodor Jelen (RLV - skupne službe) - namestnik Bojan Voh (RLV - j. mehanizacija), TE Šoštanj - Jelka Kosar (namestnica Iveta Rozman), ESO - Josip Bačič (namestnica Ida Stumpf), SIPAK - Stane Odlaček (namestnik Zoran Slatinek), APS - Branko Sobočan (namestnik Viktor Črep), Tiskarna - Stanka Obrez (namestnica Marija Boruta), družbeni standardi REK - Dragica Pohar (namestnica Erika Meh), zavarovanje REK - Ivan Žnidar (namestnik Jože Oštir), skupne službe REK - Tanja Goljar (namestnica Olga Kotnik);
- b) delegacija delavcev in njihovih stalnih sodelavcev pri glasilu: Konstantin Kuzmin (vodstvo REK - odgovorni urednik), Rafael Batič (skupne službe REK - glavni in tehnični urednik), Diana Janežič (skupne službe REK - novinarka), Draga Lipuš (skupne službe REK - novinarka), Suzana Zupan (skupne službe REK - tajnica in stavka glasila), Miha Pevnik (skupne službe REK - tajništvo samoupravnih organov in DPO), Anton Ribarič (vodja razglasne postaje RLV), Irena Seme-Tirmanič (referentka za informiranje v TE Šoštanj) ter predstavnik OK SZDL Velenje.

Fotografske storitve: Foto "emAco" Šoštanj

Predsednik uredniškega odbora: Teodor Jelen • Naslov uredništva: Titovo Velenje - Rudarska 6 (II. nadstropje, soba 23 - telefon 855 231, interno 260)

Tiska Tiskarna REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje (Titovo Velenje - Štrbenkova 6, telefon 855 521, interno 301) • Glasilo prejema vsi delavci REK brezplačno • Izhaja po potrebi • Naklada 6 500 izvodov

Upam, da bom tudi še naprej imel. Oj, kako je lepo imeti. Kako dobro je imeti. Dihaš enak zrak kot oni, a nisi kot oni... Nisi bil nikoli in nikoli ne boš kot oni. Dobro je, da ne boš kot oni. Vsaj lahko uživaš, da nisi kot oni. Oni, ki so vedno bili oni. Oni, ki morajo vedno biti oni. Prej, sedaj in v bodoče. Oni, najbolj sposobni v vseh obdobjih.

ONI.

POZICIJA

Naprej ovire, nazaj prepada. Levo levi, desno desni. Zgoraj dihanje. Spodaj rešitev?

TAKO, TAKO

Oditi v sončno deželo - a kje si, sončna dežela? Živeti sproščeno, veselo - a kje, le kje? Ljubiti vroče, noro! Zlomiti v sebi lažnivi ponos - a kako, kako? Nasmejati se, marsikaj prestati, boriti se, napredovati, pregnati lažnive obljube? Tako, tako!

NIČ NOVEGA

V prostoru zelenih oblek list na vetru. Nič novega; tako je bilo od nekdaj. Kaj je novega? Nov je dež, ki peče in pusti sled.

Umij se zgodaj in čez ramo vrzi srd. Ne divje glasno, da se ne pokončaš, šepetaje, da te spoznanje obide. Pa kaj, ko volja te mine, ko zveš...

Zveš, da je to samo tvoja muha. A tudi muha ni kar tako. Muha ni tvoja, a tudi ti ne. Napredek te je izdal...

ILUZIJE - SLEPILA

Edino še iluzije nam pomagajo živeti; spoštovati jih moramo v drugih in v sebi. Človeku, ki je spoznal vso resnico, ne bi preostalo ničesar drugega, kot da sede na rob ceste in joče do smrti. /E.J./

Z zadnje, 8. redne seje delavskega sveta našega kombinata

V petek, 20. aprila, ob 13. uri je imel delavski svet našega kombinata v sejni sobi v upravni zgradbi kombinata (v Rudarski 6 v Titovem Velenju) svojo 8. redno sejo.

Na njej so delegati brez pripomb sprejeli razrešnico članu poslovodnega odbora kombinata za razvojno-tehnično področje diplomiranemu inženirju rudarstva Alojzu Diaciju ter sklep o imenovanju diplomiranega inženirja elektrotehnike Stanislava Ževarta iz skupnih služb kombinata za vršilca dolžnosti tega člana poslovodnega odbora kombinata.

Nadalje so brez pripomb sprejeli tudi predlog sestave odbora za pripravo in spremljanje letošnjega praznovanja 3. julija, dneva rudarjev in praznika našega kombinata.

Člani tega odbora so: iz poslovodnega odbora kombinata Rafko Berločnik in Konstantin Kuzmin, iz RLV Franc Avberšek, Franc Škarja, Janko Lukner, Teodor Jelen, Martin Štajner, Bojan Škarja, Drago Bizjak, Jože Kožar, Bojan Ograjšek, Anton Ribarič in Bojan Voh, iz TE Šoštanj Alojz Bole, iz ESO Jože Šibanc, iz Sipaka Dragan Rogič, iz APS Marcel Medved, iz skupnih služb kombinata Lovka Brešar, iz Družbenega standarda Milan Hoheger ter Marjan Kolenc kot predsednik delavskega sveta kombinata.

Za predsednika odbora pa je bil imenovan Franc Škarja in za njegovega namestnika Alojz Bole.

Odločanje delegatov na tej seji pa se je zapletlo pri sprejemanju predloga sklepa o posredovanju pripravljenega osnutka statuta družbenega podjetja REK (skupnega podjetja RLV in TE Šoštanj) v javno razpravo.

Predstavnik delegatov TE Šoštanj je namreč dejal, da delegati TE Šoštanj niso dobili soglasja delavcev TE Šoštanj za glasovanje o posredovanju pripravljenega osnutka tega samoupravnega splošnega akta v javno razpravo. In zato je delavski svet lahko glede tega sprejel samo dva ugotovitvena sklepa; s prvim od njiju je potrdil, da je komisija, ki je bila imenovana za pripravo osnutka tega dokumenta, opravila svoje delo, z drugim pa je dal vedeti, da predlagani sklep o njem ni bil zavrnjen zato, ker bi osnutek mogoče bil izdelan nestrokovno, temveč zaradi drugačnih izhodiščnih odločitev TEŠ glede nove organiziranosti.

V nadaljnjem delu seje so delegati sklenili še, da bodo na svoji prvi prihodnji seji, ki naj bi jo imeli v začetku maja, sprejemali poročilo o lanskem poslovanju kombinata. Poleg tega in drugih aktualnih zadev pa da bodo imeli na dnevnem redu te seje tudi program nadaljnjih aktivnosti za reorganizacijo obeh energetskih delovnih organizacij kombinata. A to le, če bo izvršni svet republiške skupščine do takrat že zavzel jasno stališče do uresničevanja vsebine svojega odloka z dne 11. januarja letos o ustanovitvi javnega podjetja Elektrogospodarstvo Slovenije in reorganizaciji OZD slovenskega elektrogospodarstva in premogovništva v družbena podjetja.

Uredništvo
in Miha Pevnik

PORTRET

Milan Sevšek, delavec našega ESO

"Še naprej se bom ukvarjal z racionalizatorstvom..."

Milan ni imel nič proti temu, da ga predstavimo v našem glasilu, zelo odločno pa je zavrnil vsak moj poskus, da bi pri tej predstavitvi uporabil tudi fotografski aparat. Nič mi ni pomagalo moje zatrjevanje, da bo fotografiranje hitro končano, da ga ne bo nič bolelo... Vztrajal je pri svoji odločitvi, da se ne bo pustil fotografirati. Zato naj ga vsaj malo opišem!

Star je štiriintrideset let. Velik človek je, kar mu, kot mi je dal vedeti, ni preveč všeč. Pri tem pa, seveda, pozablja, da marsikdo med nami, ki smo bolj nizke rasti, ne bi imel nič proti, če bi mu narava podarila kakšen centimeter višine več.

Narava - ali pa kdo drug - je Milana obdarila tudi z veliko delovne vneme. Tudi med najinim pogovorom me je večkrat opozoril, da se mu mudi k delu, v obrat hidravlike v ESO, kjer je zaposlen kot rezkalec.

"Vendar pa pred leti še nisem bil tako zelo navdušen za delo," je ob tem dejal.

"Ko sem se pri svojih dvajsetih letih zaposlil v Sipaku," je dodal, "sem delo jemal bolj z lahke plati, ko pa sem si kasneje služil kruh pri zasebniku in nato še v velenjskem Veplasu, sem svoj odnos do dela povsem spremenil.

V ESO sem se zaposlil pred dobrimi štirimi leti in dobil delo, kakršnega sem si želel; to je delo, ki ga opravljam še sedaj.

Všeč mi je, ker delo, ki ga opravljam, terja tudi um in ne samo roke.

Zadovoljen sem, ker moje delo ni tako enolično, da bi mi bilo pri njem dolgčas.

Medtem ko razmišljam, kako bi katero od svojih delovnih nalog kar najbolje opravil, se mi često porodi tudi kakšna inovacijska zamisel. Na srečo je vodja našega obrata razumevač in razgledan človek in zato ne nasprotuje uresničevanju inovacijskih idej, ki se komu v našem obratu porodijo. Mogoče je prav zaradi tega v njem veliko racionalizatorjev.

Če mi zamišljena racionalizacija uspe, se izkaže za koristno, sem dobre volje - včasih kar nekaj dni. In največkrat tako tudi je! Včasih pa se mi tudi kaj ponesreči, se ne obnese tako, kot bi bilo treba. Takrat sem, seveda, nezadovoljen.

Denarne nagrade za racionalizatorsko delo me ne zanimajo. Nekateri tarnajo, da so nagrade za inovacije skromne, jaz pa menim, da so tudi takšne nagrade boljše kot nič. Razveselil pa sem se, ko sem letos za lani prijavljeno inovacijo Priprava za vrtnanje pokrovov multituljav prejel srebrno diplomu."

Milanu denar ne pomeni toliko, kot pomeni večini ljudi. Tudi po svojih navadah je prav gotovo malo poseben. Bolj sam zase namreč živi, nima kakšne posebne družbe, ne obiskuje gostiln, ne privlači ga šport, niso mu všeč niti počitnice ob morju ali v hribih.

"Niti tega ne vidim rad, da me pride kdo obiskat," je mimogrede omenil, potlej malo pomislil in dodal, da pa to ne pomeni, da ne mara ljudi, temveč le, da ima rad samoto. In še tole je ob tem povedal o sebi in svojem življenju:

"Skupaj s starši in sestro živim v Titovem Velenju. Svoje družine si še nisem ustvaril in si je še tudi ne nameram, kajti tudi brez nje mi ni nič ne manjka. Posebnih načrtov nimam, od življenja jemljem, kar mi ponudi.

V prostem času veliko berem; najrajši fantastične zgodbe in poljudnoznanstvene knjige.

Tudi za politiko sem se zanimal, a sem se pred kratkim odločil, da političnih dogodkov ne bom več spremljal, ker sem zaradi njih postajal preveč živčen. Raje se bom še naprej ukvarjal z racionalizatorstvom."

Poslovala sva se na kratko, na hitro. In ko sem se pri vratih še enkrat ozrla proti njemu, je bil že globoko sklonjen k svojemu stroju.

Draga Lipuš

Z volitev v OZD našega kombinata v ZZD občinske in ZZD republiške skupščine

Tudi v vseh organizacijah združenega dela našega kombinata je bilo poskrbljeno, da so volitve v zbor združenega dela občinske in zbor združenega dela republiške skupščine nemoteno potekale in bile opravljene napovedanega dne - 12. aprila.

V skladu z navodili republiške volilne komisije so na vseh naših voliščih viseli razglasi, na katerih je ob imenu vsakega kandidata bila navedena tudi njegova strankarska pripadnost oziroma organizacija, ki ga je kandidirala.

Tudi nameščeni so bili ti razglasi tako, kot je bilo treba - še na mestih, kjer s(m)o volili, torej za zaslone, v volilnih kabinah.

Volišča pa so bila odprta predpisanih dvanajst ur.

S primernim glasbenim ozadjem je bilo nadalje na večini volišč poskrbljeno za primer-

no razpoložnje volilcev.

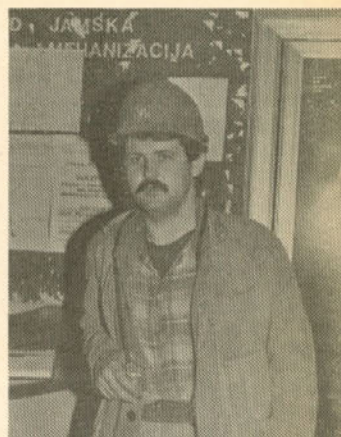
Omembe vredno je še to, da smo se na voliščih lahko mudili predstavniki sredstev obveščanja in fotografirali, ne da bi nas kdorkoli povprašal za dovolilnico, ki jo je kot vstopnico novinarjev na volišča predvidela republiška volilna komisija.

Sicer pa nas je novinarje na voliščih zanimalo predvsem to, kakšni občutki navdajajo volilce ob teh naših, kot smo razglaševali, prvih povojnih svobodnih, demokratičnih volitvah.

Nekaj naših delavcev nam je med volitvami 12. aprila, kar se tega tiče, dejalo tole!

Jože Sušec iz TOZD RLV
Jamske mehanizacije:

"Te naše svobodne volitve so zame nekaj čudovitega. Narobe pri njih je samo to, da

Jože SUŠEC

Vlado MLINAR

Jože OVČAR

Rudi VRHOVNIK

jih pri svojih dvaintridesetih letih doživljam prvič.

Nekaj pripomb pa bi imel, kar se tiče kandidatov za naše novo republiško predsedstvo in predsednika predsedstva.

Menim, da bi moralo biti med njimi več gospodarstvenikov, ne pa toliko politično usmerjenih ljudi. Naše gospodarstvo je namreč, milo rečeno, v težavah, iz katerih ga brez ljudi, ki se na gospodarjenje dobro spoznajo, ne bomo mogli rešiti.

Izid volitev 8. aprila za predsednika predsedstva Republike Slovenije pa je takšen, kakršnega sem pričakoval; 22. aprila bo po mojem mnenju zmago slavil Milan Kučan.

V RLV sem se zaposlil pred dvanajstimi leti. Po poklicu sem elektrotehnik, moje delo pa je kontrola eksplozijske zaščite elektro naprav.

Zadovoljen sem tako s svojim delom kot tudi z življenjem nasploh."

Vlado Mlinar
iz DSSS RLV:

"Všeč so mi te naše poštene volitve, saj lahko sami izbiramo republiški vrh, česar vsa dolga desetletja po vojni nisimo mogli.

Zadovoljen sem z izidom volitev 8. aprila za predsednika predsedstva Slovenije, kajti z njim smo si volilci pridobili še štirinajst dni za opazovanje obeh preostalih kandidatov zanj in za razmislek o tem, kdo je za nas in naše razmere bolj primeren.

Sicer pa sem zaradi gospodarskih in družbenih razmer pri nas zaskrbljen, in se bojim, da se bo vse skupaj še bolj poslabšalo, še bolj zaostrilo.

Sedaj še živim dobro, nič mi ne manjka. Z delom sem tudi zadovoljen, želim pa si večjo plačo."

Jože Ovčar iz TOZD
TE Šoštanj Vzdrževanje:

"Pričakujem, da bomo po teh volitvah imeli več demokracije, da bomo izboljšali naše gospodarstvo; skratka, da si bomo polepšali naše življenje. Za vse to pa bomo morali krepko poprijeti za delo in živeti v slogi, brez maščevalnosti zaradi vsega, kar se nam je hudega in slabega zgodilo v preteklosti.

Sem povprečen človek, živim povprečno življenje, želim pa si, da bi bilo moje življenje boljše.

V TE Šoštanj sem zaposlen kot varilec in s svojim delom sem zadovoljen, z osebnim dohodkom pa ne."

Rudi Vrhovnik
iz TOZD RLV Jame Škale:

"Kdor misli, da nam bodo demokratične volitve prinesle lepše življenje, se moti. Svobode že doslej nismo imeli tako malo, kot trdijo nekateri, seveda pa nam ne bo škodilo, če je bomo odslej imeli še več. A predvsem bomo morali poskrbeti za naše gospodarstvo.

S svojim delom in sploh z življenjem sem zadovoljen; želim si le, da bi bil še naprej zdrav."

Draga Lipuš

Izid volitev na območju občin Zalec, Velenje in Mozirje v ZSD skupščine Slovenije

Štev. dobljenih glasov

1. Franc AVBERŠEK (Velenje - RLV)	7 250
2. Majda OBLAK (Zalec - Keramična industrija Liboje)	2 732
3. Marjana KOREN (Velenje - Gorenje)	2 661
4. Ivan KRAMER (Mozirje - Elkroj)	2 462
5. Matija HORVAT (Velenje - RLV)	2 344
6. Martin URLEB (Velenje - Farmin, Inženiring)	1 845
7. Janez ŽIVKO (Mozirje - Gorenje GLIN Nazarje)	1 744
8. Ljubiša SAVOVIČ (Velenje - DSSS REK)	1 705
9. Marjana MAJERLE (Zalec - Hmezad)	1 458
10. Anton SOVINČ (Zalec - SIP Šempeter)	985

Za delegata sta izvoljena Franc AVBERŠEK in Majda OBLAK.

Uredništvo

Izid letošnjega tekmovanja moških odbojcarskih ekip OZD našega kombinata

Ligaški del tega tekmovanja v okviru letošnjih delavskih športnih iger našega kombinata je potekal od 21. februarja do 4. aprila, tekmovanje ekip zunaj lige za vstop vanjo pa 11. aprila - tako kot že prej ligaški del tekmovanja: v stari telovadnici velenjskega centra srednjih šol!

KONČNI REZULTAT

1. TEŠ	7	7	0	14 točk
2. DSSS RLV in REK	7	6	1	12
3. J. Preloge	7	4	3	8
4. J. mehanizacija	7	4	3	8
5. ESO	7	3	4	6
6. Priprave	7	3	4	6
7. Sipak	7	1	6	2
8. J. Škale	7	0	7	-
9. Klasirnica				

Jože Grubelnik

OGLASA

Ugodno prodam osem mesecev staro mikrovalovno pečico GORENJE 127 B, še neuporabljeno.

INFORMACIJE: popoldne in zvečer po telefonu (063) 854-243.

Ugodno prodam skoraj nov raztegljiv trosed, dva fotelja in taburet ("jurčka").
INFORMACIJE: popoldne od 17. ure dalje in zvečer po telefonu (063) 854-729.

ODŠLI SO V POKOJ

Ilija RAJKOVIČ,
upokojen 31. marca

Rojen je bil 22. marca 1939 v Majdanpeku v Srbiji. Poročen z Zagorko, rojeno Milojković.

Od 10. oktobra 1965 je ne-

prekinjeno delal v RLV.

Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v rudniškem delu bivšega RŠC Velenje. Leta 1977 je bil premeščen v Izobraževanje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1971 je opravil izpit za inštruktorja za rudarski praktični pouk in leta 1975 še izpit za strelca v metanskih jamah.

Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri RLV.

Stanko DOLER,
upokojen 1. aprila

Rojen je bil 1. oktobra 1938 v Plešivcu pri Velenju. Poročen z Ivano, rojeno Koradej.

Od 18. februarja 1963 je ne-

prekinjeno delal v RLV,

s prekinitvijo zaradi služenja vojaškega roka pa že od leta 1959.

Leta 1963 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Pripravah, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača.

Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Jože DEBELJAK,
upokojen 2. aprila

Rojen je bil 26. februarja 1933 v Hudi Južini pri Tolminu.

Od 4. oktobra 1954 je ne-

prekinjeno delal v RLV. Za-

poslil se je kot elektro-

tehnik v Klasirnici, kjer je delal do

upokojitve; sprva kot elektronadzornik,

potem kot poslovođa elektro naprav pa

izvoza, "lamparne", elektro službe in

nazadnje kot vodja te temeljne organiza-

cije RLV.

Zelo dejaven je bil tudi v samoupravnih

organih in družbenopolitičnih organiza-

cijah ter pri udarniški izgradnji Vele-

nja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno

in vztrajno delo v RLV in še pomembnej-

ših drugih priznanj.

Jože BAČOVNIK,
upokojen 5. aprila

Rojen je bil 18. marca 1939 v Belih vodah nad Šoštanjem. Poročen z Ivano, rojeno Fekner.

Od 28. januarja 1961 je ne-

prekinjeno delal v RLV.

Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač

v Jami vzhod. Julija 1969 je bil pre-

meščen v Jamo zahod, oktobra 1969 v Jamo vzhod, marca 1975 v Jamo Škale, decembra 1975 v Jamo vzhod in leta 1976 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1963 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1965 za kvalificiranega kopača in leta 1974 še za jamskega nadzornika rudarske stroke. Zelo dejaven je bil tudi v samoupravnih organih in pri udarniški izgradnji Velenja in okolice.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV, reda dela s srebrnim vencem in priznanja za inovacijsko delo.

Franjo GORIČANEC,
upokojen 6. aprila

Rojen je bil 21. maja 1940 v Podbrestu pri Čakovcu na Hrvaškem. Poročen z Frančiško, rojeno Hriberšek.

Od 17. decembra 1962 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaškega roka pa že od leta 1959.

Leta 1962 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami zahod. Leta 1966 je bil premeščen v Jamo vzhod, leta 1974 v Steber 8 in leta 1981 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1965 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1972 še za kvalificiranega kopača. Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja in okolice.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ludvik KODRUN,
upokojen 11. aprila

Rojen je bil 20. avgusta 1942 v Šoštanju. Poročen z Ivanko, rojeno Stropnik.

Od 1. oktobra 1968 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi odpusta z dela v rudniku v času njegove najhujše krize pa že od leta 1960. Vseskozi je delal v jami Preloge. Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Jože KOČEVAR,
upokojen 16. aprila

Rojen je bil 3. februarja 1943 v Šoštanju. Poročen z Marijo, rojeno Vodušek.

Od 22. marca 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaškega roka pa že od leta 1963. Leta 1965 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami zahod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal upokojitve. Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega ključavničarja in leta 1967 še za jamskega montažnega in dežurnega ključavničarja.

Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji avtomobilske ceste Ljubljana-Zagreb in udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV. /Suzana ZUPAN/

Z obiska pri našem rudarju upokojencu Francu Voglarju

Odkar je upokojen, ima še več časa za svoje staro veselje - rezbarjenje in kiparjenje

Upokojen je bil letos 6. marca, kot delavec RLV - Zračenje; kratko poročilo o tem ste lahko zasledili v rubriki Odšli so v pokoj prve letošnje številke Rudarja.

Po rodu je tam nekje od Ptujja, zdaj pa Velenjčan; stanuje na Kardeljevem trgu.

Pokojnine dobi okrog sedem tisočakov na mesec in o njej pravi: "Za preživetje je imam dovolj."

Po naravi je veder in delaven. Ljubi humor in tudi sam rad zbija šale.

Humor je po njegovem mišljenju najboljšje zdravilo. "In še nič te ne stane," meni. Seveda, zobobola z njim ne odpraviš.

nam," je dejal, "domala vse užitne in strupene gobe, ki rastejo pri nas."

Od jeseni do poletja pa se, posebno v hladnejših in turobnejših dneh, predaja, kot že rečeno, ustvarjanju rezbarij in kipcev. A žal ima na stanovanju na Kardeljevem trgu za to na voljo bolj malo prostora. Kajti okrog njega je pravi živzav, ker se njegova žena peča z varstvom otrok na domu. In to ob še treh domačih otrocih - dveh sinih, ki sta resda že precej odrasla, saj obiskujeta že srednjo šolo, oba elektrotehnično, in hčerki, ki pa je šele v drugem razredu osnovne šole.

Franc Voglar pri svojem starem veselju - rezbarjenju in kiparjenju

Kako mu zdaj, upokojencu, mineva čas? Kar prehitro. Vemo, znano je, da težko srečaš upokojenca, ki se mu ne bi kam mudilo, ki ne bi hotel na hitro prekiniti srečanja s kom z besedami: "Mudi se mi, nimam časa..."

Jože ima za to res kar nekaj vzrokov. Rad namreč rezbari in kipari, že od deških let; zdaj najraje rudarje in kmečke ljudi pri delu - za "tržišče", ki bojda seže tudi na tuje še čez "lužo".

Pa tudi v risanju bi se še rad preizkusil, prej pa se bo včlanil v Društvo šaleških likovnikov, je dejal.

Le poleti bo za svoje likovno veselje imel manj časa, saj ima pri našem rudniku rekreacijsko parcelo z vrtno hišico in mu v brkljanju po tem koščku "njegovega sveta" minejo lepi poletni dnevi domala od jutra do večera. Na koncih poletnih dnevoev pa ga ni težko srečati po gozdovih, senožetih in z grmovjem poraslih rebrih v okolici Titovega Velenja, kajti tudi strasten gobar je. "Poz-

Vendar kljub temu njegova strast do rezbarjenja in kiparjenja ne pojenja. Zdaj jo bo, kot ima v načrtu, razširil še na, lahko bi rekli, najzahtevnejšo zvrst likovnega ustvarjanja - risanje.

Želimo mu, da bi tudi pri risanju imel srečno roko. Obenem pa, da bi se mu izpolnila še njegova velika želja, da bi s svojimi likovnimi stvaritvami lahko sodeloval na likovnih razstavah, ki jih prirejamo v Šaleški dolini.

Pripravil Lojze Ojsteršek

OGLAS

Prodajam YUGO KORAL 60, star šest mesecev, brezhiben, prevoženih 2 000 km, tudi s kasko zavarovanjem.

INFORMACIJE: popoldne in zvečer po telefonu (063) 855-687.

Posloveli smo se od Jaka Grčarja

Bil je pravi očak med našimi upokojenimi rudarji, saj bi letos prav na dan mednarodnega praznika dela 1. maja postal devetdesetletnik.

Vse je preстал in preživel v svojem življenju.

Bil je avstro-ogrski vojak v prvi svetovni vojni, pred njo najprej pastir in potem hlapec. Med obema svetovnimi vojnami in po zadnji, ki jo je preživel v internaciji v Nemčiji, ves čas proletarec v boju za preživetje, za vsakdanji kos kruha in tisto malo počitka od enega do drugega garaškega delovnega dne.

S trebuhom za kruhom je šel, po rodu Kamničan, po svetu in okusil delo v premogovnikih v Franciji, na Nizozemskem, v Srbiji in nazadnje v našem, velenjskem premogovniku.

Celih 40 let delovne dobe je imel za sabo, ko je šel v penzijo; z navadnim štetjem, nič beneficiranim.

A še upokojen je Jaka Grčar ostal grča in po upokojitvi še 21 let honorarno opravljal hišniška dela v bivši upravni zgradbi RLV v Velenju, ki jo je potem dobila, menda čisto zastonj, za svoj sedež velenjska Era.

V RLV je bil zapovrstjo tudi drugi predsednik delavskega sveta, v obdobju od 1. 4. 1952 do 26. 5. 1953; takoj za Dominikom Klančnikom in pred Ivanom Kranjcem.

Torej je bil tudi med orači ledine našega delavskega samoupravljanja, ki so ga nevrtni ideje o osvobajanju dela in delovnega človeka zadnja leta spravili skoraj čisto "na kant".

Pokopali smo ga v torek, 13. marca, na pokopališču v Podkraju.

Na njegovi zadnji poti smo ga spremljali vsi, ki smo ga poznali še kot rudarja v "opavah" našega rudnika in nesebičnega garača, bodisi v rudniku ali pri udarniški izgradnji Velenja, ter tankovestnega delavca, ki si ves čas dela v našem rudniku menda ni privoščil niti enega dneva bolniškega dopusta. Skratka, vsi smo bili tam ob njegovi grobni jami, ki nam bo še naprej ostal v spominu kot vesten in spoštovan delavec, kot poštenjak in dobrosrčen človek ter med drugim tudi dobitnik srebrnega grba občine Velenje za vse svoje delo in zasluge za razvoj Velenja. Pa še mnogi mnogi drugi so bili prisotni. Le na spremstvo častne čete uniformiranih rudarjev smo zaman čakali, ker pač tudi tistih, ki bi vsekakor bili dolžni poskrbeti za njeno prisotnost na pogrebu takšnega upokojenega rudarja našega rudnika, na njem ni bilo mogoče videti! /L. O./

PRIDEVNIKI DNEVA - DARILO SLIKARJEV

Pride dan vetra, oblakov -
črno-bela presojsnost...

Pridejo tudi oni -
pridevniki dneva.

Izrežejo
vsak po svoje
bele formate,
pridevniki dneva,
modri, rumeni, zeleni,
rdeči, pisani...

S pogleda v pogled,
plast na plast
nastajajo deli neba,
hitijo preletiti oblaki.

Sušenje mokrih poljan,
zaljubljeni oglati kamni,
megla v prepadu globin.

Valovi okno, svetle objeme
vpleta sonce
v igro resničnih besed.

Je dan? Bil je dan,
bo dan svojih pridevnikov,
barvnih strelov v belino.

Darilo!
Sivine oblakov, vetrovne
črno-bele presojsnosti
sonca,
nasmejanim obrazom.
Trenutek izpovedovanja
pridevnikov dneva v očeh:
slike, slike, slike...

Josip Bačić-Savski

ZAHVALA

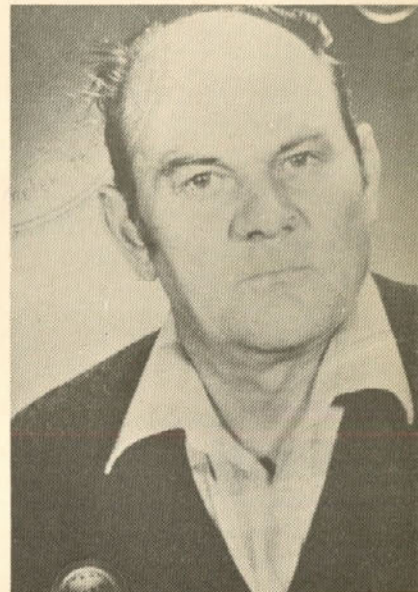

Ob boleči in težki izgubi mojega moža Gabrijele Pajka se rudarjem v temeljni organizaciji RLV Jami Škale iskreno zahvaljujem za pozornost, ki so mu jo izkazali z darovanjem venca in organizacijo spremstva skupine rudarjev v rudarskih uniformah na njegovi poslednji poti.

Še enkrat hvala!

Dragica Pajk,
Zabukovica - Griže

Zakaj invalidsko
upokojenemu rudarju
našega rudnika
Jožetu Razgoršku
na njegovi zadnji
poti ni igrala
rudarska godba?!

Kot redni odbitek od osebnih dohodkov vsi zaposleni delavci v RLV plačujejo tudi za to, da jim na njihovi zadnji poti zaigra velenjska rudarska godba. Vendar na pogrebu upokojenega rudarja RLV Velenjčana Jožeta Razgorška (na gornji sliki!) ni zaigrala.

V ponedeljek, 19. marca, ko smo na pokopališču v Podkraju Jožetovi prijatelji in znanci v krogu njegovih sorodnikov jemali zadnje slovo od njega, godbenikov iz velenjske rudarske godbe, da bi mu zaigrali na njegovi poslednji poti, ni bilo. Pa ne po krivdi vodstva velenjske rudarske godbe. Saj če kdaj njeni godbeniki ne morejo izpolniti obveznosti te vrste, jo namesto njih izpolnijo godbeniki iz šoštanjske delavske godbe Zarje. Krivda za to leži na prometniku delovne organizacije REK APS, ker ni pravočasno zagotovil naročenega avtobusnega prevoza za godbenike izpred velenjske glasbene šole do pokopališča v Podkraju, malo pa tudi na delavcu v kadrovsko-socialni službi REK, ki je ta avtobusni prevoz naročil, pa potem ni pravočasno kontroliral upoštevanja naročila zanj.

To je gotovo spodrsrljaj pri delu obeh omenjenih delavcev. Saj Jože Razgoršek, si je zaslužil vsestransko dobro organiziran pogreb.

Velenjsko mestno gasilsko društvo, denimo, katerega član je bil čez 30 let, je poskrbelo, da ga je na njegovi zadnji poti spremljala gasilska četa s praporji, sestavljena iz gasilcev iz vseh gasilskih društev v velenjski občini. Le godbeniki iz njegove stanovske godbe so, žal, manjkali.

Upajmo, da do podobnega spodrsrljaja ne bo več prišlo.

Po poslanem dopisu
Lojza Ojsterška (z gornjo
sliko) - uredništvo

